

tillhör jag genom mitt kön krigarens yrke och därför tillåter jag mig att utbringa en skål för nordens gamla kvinnor! ”

8 juni ± 0 ungmor i rummet bredvid fick igår qväll återigen ett anfall af sin gallstenskolik och har rent af skränat af smärta hela natten. Läkarna säga att hon måste opereras ju förr dess hellre, ty ju längre hon dröja dess riskablare och smärtsammare bli operationen – men tror någon att den stackars lilla snälla gåsen kan besluta sig för att undergå den? Nej då – och det fastän hon vet att chanserna för en lycklig utgång som nu, då hon föröfrigt är i besittning af god helsa och kroppskraften äro goda förminskas för hvar dag som går och att det kanske, om hon dröjer alltför länge kan komma att gälla lifvet – ”Nej jag vill njuta af sommaren, i höst reser jag in till Nyköping och lägger mig på sjukhuset ” säger det lilla nötet – Ett underligt sätt att njuta af sommaren att litet emellan undergå helvetes qual och sedan efter hvarje anfall ligga half död af utmattning ett par tre dar under ständiga uppkastningar. De smärtor som följa med gallstenskolik lär vara ohyggliga och

vida svårare än de som åtfölja operationen. Men människan ha nu engång en rent af oresonlig skräck för operationer – Jag sjelf har temligen stor respekt för dem^{x)} – och det är ej att undra på, ty genom fantasi och sjelfsuggestion stegras nervernas känslighet i den sjuka kroppsdelen till ytterlighet – nervöst anlagda personer kunna ju frambringa öppna sår genom sjelfsuggestion i (fordna tiders stigmatisering och flickan i Paris hvarom jag skrifvit).

Negrerna neri i Kamerun voro så gott som okänsliga för knifven.) Min kamrat som genomgått en samaritkurs och en kortare tid biträdt vid operationer på Serafimerlasarettet, karfvade gladeligen i dem utan att de muckade - De grinade nästan värre då man körde i dem kinin än då man skar i dem.

En gång då vi skulle vända upp och ned på en stor, tung barkast för att tjära den, råkade en neger att komma under ena relingen hvarvid en årklyka borrade sig in i den stackarens

^{xx)} Jag har även genom långvarig öfning kommit derhän att jag kan tvinga mig sjelf att ej tänka på tråkiga saker men det tog lång tid att få läkarna under sådan disciplin

^{x)} om man bestämdt intalar sig sjelf att smärtan huvudsakligen beror på inbillning står man dock bocken bra - jag gjorde detta i Stockholm för ett par år sedan då jag måste underkasta mig en förresten mycket lindrig operation och hade en helt obetydlig förnimmelse af smärta – man suggererar sig att ej känna.

pung, som illa sargades. Han bars hem af kamraterna – det var en "country boy" som endast tillfälligtvis jobbade på plantaget – och sökte ej hjälp hos oss för än det sårade partiet angripits af en hemsk röta. Min kamrat skar bort de anfrätta delarna och karlen kom sig, men – hur skall jag uttrycka mig fint – blef tenor, hvilket kostade plantaget ett halfankare rom hvarmed han förklarade sig nöjd.

10 juni ± 0 Kulturbild från Italien anno domine 1913. En framstående italiensk kardinal och en värdig Kapuciner munk ha blivit vansinniga af fruktan för Hornpelle – Kardinalen har under många år utöfvat ett nära nog allsmäktigt inflytande från påfven och derigenom öfver katolska världen

En fashionable spåqvinna i Rom har haffats emedan hon genom försäljning af giftiga kärleks drycker varit orsaken till flera personers död. Under förhöret kom i dagen att hon var egarrinna till åtskilliga chattåer och villor lite hvarstans, som hon inköpt för utbytet af sitt geschäft

Kulturbild från Sverige anno domini 1913– Mrs Besant har anlant till Stockholm och mottagits med entusiasm

11 juni ± 0 Jag har tagit mig en funderare öfver de spiritistiska medierna och kommit till det resultat att de undantagsvis ej äro medvetna bedragare (fast de flesta naturligtvis äro skojare) idet att de bedraga sig sjelfva då de under trancen tro sig vara språkrör för en öfvernaturlig värld, medan det endast är deras undermedvetna^{x)} själ, som befriad från det praktiska förnuftets kontroll, går sina kaprioler och ger oss en inblick i en tillsvidare okänd, men därför ej öfverskådlig värld – i den medvetna själens dunkla värld – Gavelius liknar vår själ vid ett haf hvars yta som uppröres af yttre krafter, tal och utom representerar den medvetna, och de stora okända djupen den medvetna delen (stliligt sagdt) – Undras när dessa okända, dunkla djup blifva speglade? De blifva det förr eller senare

20 juni ± 0 Nu ha det väna suffragetterna hittat på ett nytt tilltalande sätt att befordra sympatierna för den qvinliga rösträtten. De besöka nemligen de litet emellan pågående

^{x)} Jag tycker inte att "den undermedvetna själen" ej är ett bra namn den är nu ej medveten? Vore ej "den undre själen bättre? – eller "omedvetna"?

stora hundutställningarna och förgiftade de exponerade hundarna. Som ofta hafva stort både penning och affektionsvärde. Idén är briljant på samma gång som vacker, och bör kunna utföras utan någon nämnvärd risk för damerna – det kan ju väcka misstankar att en ung, täck djurvänlig kvinna smeka en liten rar tokrolig moppe och ger honom lite snask – förgiftat - Tvi faen –

De ekonomiska förluster som drabba den engelska nationen genom suffragetternas framfart äro ju rätt stora, men dock ej så betydande att fruktan för dem skulle kunna föranleda regering och parlament att bevilja de qvinliga rösträtten, hvilket suffragetterna, som nödvändigtvis ej kunna räkna, tyckas tro. Om man, med mycket stor öfverdrift, skulle antyda att egendom till ett värde af en million pund sterling blifvit förstörd genom suffragett dåden och vet att Englands nationalförmögenhet belöper sig till minst 16 000 millioner pund sterling så ha dessa dåd kostat England — af dess nationalförmögenhet, hvilket har samma betydelse för nationen som om en

herre med 16000 kronor bli bestulen på 1 krona, eller låt oss säga en näsduk- att en sådan obetydlig förlust ej skulle inverka på denne herres sätt att styra om sin affär och sitt hushåll, är temligen säkert äfven om det vore antagligt att ytterligare några kronor eller näsduken skulle gå verdens väg

Ett genomgående drag som hos den månghöfdade Rekus är att den är komplett oförmögen att bedöma stora tal – nollorna trilla kring i de tomma skallarna, som ärter i en barnskallra, tills de liksom Moses bli tummelumska - ”det är föfälit så många stjernor det finnes - det är bestämt flera hundra” sa Bina titta på natthimlen (detta har jag bestämt relaterat förut- tors ej se efter, ty börja jag rota i katjesen är fara värdt att jag slänger den i väggen, och det får icke ske, kom ihåg att det är din nödvändiga, långtrådiga andliga kammargymnastik- Gno på du och tjafsa om samma sak så mycket du vill, det angår ingen – skrif bara – om du glömt hvad du skrifvit så är det ju god gymnastik att skrifva om’et gamla ställe.

Mid Sommardagen ± 0 - så gement ±0 att jag på grund af stöpregn ej varit utom dörren

på hela dagen – undantagandes med slaskhinken förstås. – Gitter inte dra på med katjesen heller utan går och lägger mig och läsa Thaelena - God natt (kl 7e.m)

29 juni ± 0 Munkarna på berget Athos skola tuktas med tillhjälp af en Rysk kanonbåt – De anse nemligen att sjelfva ordet "Gud" är så heligt att det ej får uttalas af oss andra syndapaltar, hvilket är ett så argt kätteri att det fordrar militäriskt ingripande

De riktigt ortodoxa ryssarna, gammalryssarna lida hellre martyrdöden än de begagna sig af den nya och förbättrade bibelöfversättning som påbjudits istället den gamla som var ravgalen.

I undervisningsprogrammet på Point Loma, Theosofernas mästerskola af hvilken vi ju skola få en afläggare på Visingsö, ingår att barnen böra läras att undertrycka sådana känslor som vänskap, tillgivenhet och kärlek – Man skall älska menskligheten så att säga i klump, men ej några serskilda individer, hvilket betraktas som ett utslag af sentimentalitet och svaghet - Hur var det min ryske vän sade då han bevistat ett frälsningstjohej i Vardö? – att

– att det glädde honom att ha blifvit satt i tillfälle att studera den sista blomman på den upplysta protestantiska religionens lifskraftiga träd. – Jag kan ej säga att det gläda mig att bevittna hur den från trångbröstad, hädisk, dogmatisk kristendom frigjorda mennisko anden svinga sig upp till mahatman och Blavatsten - Point Loma och Raya yoga – Tvärtom – undrande och spörjande grubblar jag öfver om det är menskligheten eller jag som förlorat den smula förstånd vi egt. Verkliga förhållandet torde vara att jag är sådan lite småknottrig jemnt, på ett för andra temligen ofarligt sätt, under det att menskligheten deremot faller offer för sqvatt - galenskapsperioder - Men det är med dessa perioder som med vännen Åboms fyllperioder att de gå i hvarandra så att de hvad Åbom anbelangar, oafbrutet räckte hela hans lif.

Som bekant är den theosofiska visdomen så djup och offantlig att vanliga Agustar ej kunna bära att initieras deri^{x)} utan är detta förbehållet mahatmorna, som genom mång –

^{x)} alldeles som i Par bricolle där det fordras mycket supande – mångårigt – innan man får veta den stora Hemligheten – att högsta graderna supa upp de lägre gradernas rätt dryga afgiftas

årigt sedligt lif, vegetarism, renoncering af fylla och, framför allt, nafvelstirrande, förberedts dertill -Theosofins välsignelsebringande verkningar kunna närmare studeras i Tibet, där en okunnig pojke ställes upp som Dalai Llama och boningshusen utvändigt beklädas med exkrementer – för den sköna värmens skull

Det har kommit hit en hop boy scouts som af folkhumorn döpts till "skatpojkar" – mycket bra – de flaxa i kring, skratta och föra oljud och äro smalbenta – några mammas gossar ha rest hem igen emedan de tyckte att mat och bekvämlighet ej voro up to date – bland de andra har jag observerat en och annan med sannskyldiga banditfysionomier^{5x)} – blifvande unghinkar och soudenörer.

30 juni ±0 I nära anslutning till theosofernas åsigt att individuell vänskap och kärlek är ett utslag af sentimentalitet och svaghet, har man i Amerika, den rashygien nu är på modet, "le rage" kommit underfund med att kärlek mellan man och qvinna är en tillfällig sinnesrubbing^{x)} och galna människor böra naturligtvis ej tillåtas att afla barn till sammans,

^{x)} jemför Ljunggrens definition på kärlek – en fysisk galenskap.

det är fullkommligt logiskt (^xresonerat^{x)} Strindberg säger nånstans att afkomman bli bäst om modern är "as cool as a cucumber" – förmodligen bäst anpassad för gratteqvarnen – bra drag ök.

För några år sedan lät en teosofisk sammanslutning, naturligtvis i Amerikat tala om sig på grund af de intressanta, strängt vetenskapliga experiment de tänkte föranställa i rashygieniskt intresse för befordran af en god menniskoavel. Möjligast felfria individer af båda könen skulle utväljas och sammanparas, under ljuvlig musik, hvarefter de skulle skiljas åt för att om honan befruktats, ej åter träffas på två år, eller tills den eventuella bantingen afväjdt. – Honan skulle noggrant öfvervakas under dessa två år och skötas enligt en sund och vetenskaplig hygiens och en upplyst teosofis alla fordringar^{xx)} Hanen förmodar jag, liksom alla andra gräsenklingar lefde Gustaf Wasa under tiden – Jag har mig ej bekant om man någonsin kom öfver experimentets första stadium som nog utförts till belåtenhet för försöksdjuren

^{x)} så nu vet man att man ej får gifta sig med söta hjertegrynet

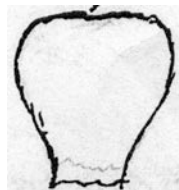
^{xx)} Nafvelstirning (navelkontemplation är bättre)

jag märker att större delen af Katjesen afhandlar dumhet och humbug – beror på att jag är tjurilek på begge delarna Inom La Trappe ålades munkarna att såra, förolämpa och förfördela de personer de möjligen fattade tillgifvenhet för på det att dessa å sin sida skulle tvingas till att hata och förkasta dem. – Det är ju de samma princip som i modifierad form följas vid Point Loma – där det är förbjudet söka vinna vänskap och tillgivenhet

”Når en har tjent statare under Lorichen^{x)} i all sin tid och så sa komma till Helvite ätteråt – då har en inte myttje för en har vurti till!! –

Det är egentligen något besteliskt i qvinnans största, af Holger Drachman odödliggjorda charm - Kommer att tänka härpå emedan en ståtlig, junonisk ung dam hålla på att plocka jordgubbar mitt för mitt fönster på 100 meters distans – i sin ljusa hamptygs drägt ter hon sig för mina närsynta ögon som en jättelik röksvamp (Lyckokerdum Coelatum, vulg. Käringsfis

^{x)} Ellen Hilma Sofia

8 juli ± 0 Vår berömda Stigtomta doktor, homeopaten, ögondiagnostikern och skomakaregesällen Backlund har råkat i klistret i Uppsala för qvacksalveri – I en förhyrd lokal derstädes hade han mottagit tre patienter, hvaraf den ena hade ondt i magen, den andre i knät och den tredje led af njursten – Efter att hafva tittat dem i ögonen ordinerade vismannen samma medicin för dem alla tre. Doktor Backlunds stjärna är emellertid starkt i nedgående, man kan säga att det är schlutt för honom, oförklarligt af hvad orsak – för kort tid sedan hade han hundratals patienter och nu måste han ruska ikring som en marknadsakrobat – möjligen ha nageldiagnostikerna öfvertrumfat honom – ja antagligen, ty såsom ännu galnare böra de segra i konkurrensen.

Under den nyss afslutade qvinnokongressen i Wien, der hela verdens qvinnosaksqvinnor voro representerade genom sina mest framstående representanter föreslogs det att kongressen skulle protestera mot suffragetternas vanvettiga framfart i England, men detta förslag förkastades med förkrossande majoritet -

”Ni är lycklig, unge man, som ännu är i den åldern då man vet allt” - Just detta att ungdomen vet allt gör den dådkraftig – Vi gamla, som träffa på allt äro förlamade.
9 juli±0 Jag har gjort en god gerning idag idet jag räddat lifvet på e lita padda som förirrat sig emellan jernvägsskenorna der hon nu höll på att så småningom hoppa till Stockholm, hvilket väl ej hade lyckats hvarför jag trädde emellan och lyfte ned henne i diket – Till tack pissa hon mig i handen – också ett försvarsvapen – eller kanske det var hennes sätt att visa sin tacksamhet^{x)}

Uti en af Londons lugna förstäder, (som jag älskar emedan de kontrastera så skarpt mot de myllrande lifvet i sjelfva London) bodde en gammal ungarl som var egare till en liten trädgård och en stor padda som hette Mary Anne men vanligen kallades Polly, mellan hvilka den gamla hedersputan delade sina omsorger, till tack för hvilka den senare hjälpte honom att sköta den förra. Mary Anne bodde under en trälneka i ett hörn af trädgården och

^{x)} Jag menar så väl sa Raringen pinka i stuvningen.

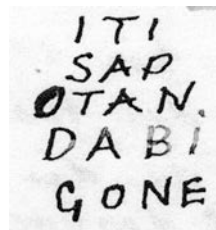
Och hvarje afton krånglade hon sig upp för att sköta om denna hvilket samtidigt blef en grundlig fouragering och lika regelbundet måste gubben hvarje morgon glänta på luckan för att hans trogna hjälpreda som tåligt satt och väntade vid kanten, skulle kunna komma in i sitt trefna hem – hon var nemligen på morgnarna så tjock i magen af all den goda maten att hon ej kunde pina sig igenom sprickan fast hon var tånjbar som Parutchka – magen sa stopp – jag tycker mig se de båda trinda filosoferna, ty han var nog välgödd han med – och så lefde gubben och Mary Anne ett lugnt och sorgfritt lif, obekymrade om den jäktande verlden, och göra väl det väl än ty gubben var ”hale and hearty” paddor kunna som bekant lefva i 4000 år – Vide the Devonshiretoad^{x)} som för ett tjugotal år sedan väckte ett så oerhört uppseende inom den vetenskapliga verlden – nästan lika stort som Mr Pickwicks berömda fynd af den med en urgammal, halft utplånad

^{x)} Svampar heta toadstools på Engelska - bra namn – bättre än det danska paddehatt – Jag tycker mig se paddan hvilande sina välformade ben sittande på en mjuk – käringfis

och obegriplig inskription

försedda stenen, hvilken gaf upphof till den ändlösa lärda "Pickwick controversen som upprörde den vetenskapliga verlden - En okunnig och lågsinnad person påstod verkligen att han kunde bevisa att inskriptionen borde läsas "Bill Stumps, his mark och att egaren till den åkerlapp på hvilken stenen blifvit funnen, en viss Bill Stumps en gång då han inte haft annat att göra, kråkat dit bokstäfverna hvarvid han som var betänkligt illiterat uteglömt det ena l'et i Bill - Men detta puerila och lömska försök att förringa Mr Pickwicks ära bemöttes efter förtjänst genom utflockning ur klubben Ett gammalt illa medfaret lerkärl hvilket gräfdes upp i Kent och som var försedt med en nästan oläslig inskription:

gaf också anledning till en massa veten-

skrifveri och käbbel, och äfven här uppträdde en ignoramus och blamerade sig genom att framkasta den förmodan att de mystiska bokstäfverna helt enkelt betydde: It is a pat and a big one" - Han bemöttes naturligtvis af de lärde med en storm af ovilja

Vetenskapen är säkerligen för oss menniskor No 1 här i verlden. Det är den som skall höja och förbättra, om icke oss sjelfva, det tyckas gå förbannadt smått med det, så de omständigheter hvarunder vi knalla oss fram - och af alla vetenskaper sätter jag fysiken och kemien, om hvilka man föresten kan säga att de tu äro ett, högst. Men nog förefinnes det åtskilligt af, "den videnskablige humbug" i "den videnskablige verden", i synnerhet förefaller mej som om den florerade inom, ja hva fassen heter det nu igen, ni, kör ju bobbologier^{x)}. En filosofie doktor (surstek med lagerbärsblad) lemnar Upsala för skuld och reser till Terra del Fuegas, der han i Eldsländarnes pingvin skinn - de der som de kasta öfver lowarts skuldra vid serskilt svår snöstorm, föresten

^{x)} entomologien, åsna

gå de ju i bara messingen, hittar en lus med något längre bakben än våra Kongl. svenska, och så skrifer han en 400 sidor stark afhandling om detta under tiden, hvilken föranleder att han blir invald i alla in – och utländska lärda sällskap – utnämnes till hederslegionär, nordstjerneriddare och professor vid Göteborgs Högskola i den enkom för hans räkning skolade professuren i Bobbologi – och så lefva han aktad och ärad, bon på sin Rangeroolus till döddagar – och hvafaen har hin och Lus egentligen gagnat vetenskapen och ett älskat fosterland? Hans kreditorer hade emellertid gagn af professorerna för hvilken de energiskt verkat

Doktor Janne Damm som i Skåne under årens lopp förvärfvade sig ett stadgat rykte som utsökt skojare, demonstrerade i sin doktors afhandling en högst egendomlig insekt som satte myror i hufvudet på de lärda Lundaprofessorerna – det kom sedan i dagen att den förhoppningsfulle ynglingen hade klistrat ihop underdjuret af delar från halft dussin olika bobbor – är det att undra på att gubbarna blefvo ”ställda” som man säger – ändamålet vanns emellertid idet att Damm förärfvade sitt

doktors diplom och sin lagerkrans och fick behålla dem, emedan det hade varit allt för stor blamage för lärdomsljusen om historien fått officiell bekräftelse genom någon sorts rättegång^{x)}

Oskadlig och rolig humbug älska jag, som sagdt lika mycket som jag hatar dum och skadlig

De senare åren af Jannes omvexlande lif förbittrades der af att en häradshöfding nere i Malmö – hvars namn jag för tillfället ej kan påminna mig – som hade grundade orsaker att vara hätsk på honom, med stort besvär höll reda på när han skulle resa till Kjöbenhavn, hvilket litet emellan inträffade, och regelbundet följde med samma båt för att få den njutningen att grundligt prygla upp honom så fort han satte foten på dansk jord – ”En dragt prygl” som i Sverige är oförskämdt dyr kostar nemligen bara tio kronor i Kongens by – Det måtte varit läskande för den gamle skojaren att osvikligt – se sin antagonist vid lunch bordet (ack ack ack’ Öresundsbatarnas luncher!) och veta hvad som lika säkert som

^{x)} Då kommissarien A. stal 140000, i Riksgäldskontoret tror jag att det var, tordes vederbörande ej beifra saken emedan det urbota slarf som existerade inom verket då skulle kommit i dagen - detta visste A.

amen i kyrkan skulle vankas på Danmarks leende strand – måtte ej bidragit till mataptitens höjande – För den ådömda pliktens gäldande salades det sedan bland vänner och bekanta i Malmö, lika för det att häradshöfdingen behöfde en sådan struntsumma, utan emedan man önskade att på något sätt visa honom sin aktning och erkänsla

Gamle Janne slutade sitt verksamma lif i lugn och ro på Långholmen

Cynism är helt enkelt att se tingen sådana de äro, istället för sådana de borde vara

12 juli± 0 Då Konungen af Italien, under sitt nyss tilländalupna besök i Stockholm, embarkerade vid Logårdstrappan och i allt sitt majestät tarfvade upp mot slottet, stämde en glad själ bland de underdånigt sammanpackade åskådarna upp: "Putte, du är min ögonsten" Måtte allt vara förargligt för Herskaren öfver en stormakt, låt vara att det bara är Italien, att inte vara mer än tre lortar hög

Napoleon I var också en liten knatte, hvilket mycket grämde honom. En af orsakerna hvarför han omfattade

Las Cases med välvilja var, att "denne ådagalade den fina takten att vara ännu mindre än sin herskare – Napoleon var visst förresten inte så liten som det uppges – 5 fot, 2tum (engelskt mått = 5 fot 3 tum svenskt) ty officerarna på Bellerophon skildra honom som nära medelstor- 5 fot 3 tum är deremot nära på dvergmått.

Då jag en gång var i Hammarfest jag tror det var år 1897 och gick och dref på Storgatan på väg till "samlaget", fick jag se en svajig och ovanligt ståtlig dam vid hvars sida en liten tvärsäker, sjökadett (efter hvad jag kunde tycka) trippade – jag gick ifatt paret och fann att det var DD KK HH Kronprinsessan och Kronprinsen af Italien, hvilken hade ett förbannadt schå med att försöka hålla jemna steg med sin ståtliga dam

På tal om små karlar: I tropikerna finnes en sorts stor skalbagge hvaraf Herr bobbologen mångfaldiga gånger påträffat qvinliga exemplar men aldrig, trots ifrigt sökande, någon hane. Till sist kommo di underfund att de helt små löss som alltid i stor mängd förekomma på honorna i verkligheten ej voro några vanliga löss utan

deras hanar och män. Tänk om vi hade det så ställt bland oss menniskor – då kunde en charmant dam gå omkring och stassa med, låtom oss säga, hela Kongl. flottans officerskår lite hvarstans på sig

Inom den lägre djurverlden äro honorna alltid öfverlägsna hanarna. En bobbolog hade lyckats få tag i en sällsynt bobba, en hona, som han lade i en ask på skrifbordet, hvarefter han gick ut ett slag - då han efter några timmars bortavaro kom hem igen fann han att rummet vimlade af likadana bobbor, men kavaljerer, hvilka, då fönstret var stängdt, hade drullat ner genom skorstenen – så ska det vara.

”Så söp han sig full, som de idealister för sed hafva” – För dem med deras förfinande smak måste den grofva världen liksom simpel, snuskig föda, sköljas ned med en sup för att vara njutbar – en falsk aptit alstras och de föräta sig (dä va bra gubben min)

13 juli±0 Det har varit en liten svart italiensk

säckpipsblåsare här idag^{x)} som har stått och gnällt lite hvarstans till stor fröjd för alla de små snorkellungarna, och mitt gamla hjerta blef både varmt och vemodigt emedan minnena från mitt gamla ärorika skottiska regemente^{xx)} doko upp vid de ljufveliga tonerna, ehuru det är lika stor skilnad emellan en skottsk säckpipa och en italiensk, som mellan en kavalleritrumpet och en diskantfjert: de skottiska äro rent af skräckinjagande. Under Ashanterkriget lyckades negrerna tillintetgöra en engelsk bataljon, hvarigenom Engelsmännens ställning blef ytterst prekär – de tappra Högländarna beordrades därför fram för att om möjligt kasta tillbaka negrerna, och med vanligt dödsförakt ryckte de fram med sina poipers i spetsen blåsande någon uppeldande melodi, sådan som den om Douglas som gick fram mot Maesomething

” Whith four and twenty men
And five and thirrrty poipers
Yockom Yockom Ya
Yockom Yockom Yockom

^{xx)} vi skuro oförgängliga lagrar i “tug of war” och tasting the caben (störta) stång- sedermera lära vi äfven skött oss bra nere i Transvaal under kriget

^{x)} synd att italienarna ska vara sådant patrisk ty de äro onekligen vackra – underbara och de ha tänder

Yockom Yockom Ya
YockomYockom Yockom

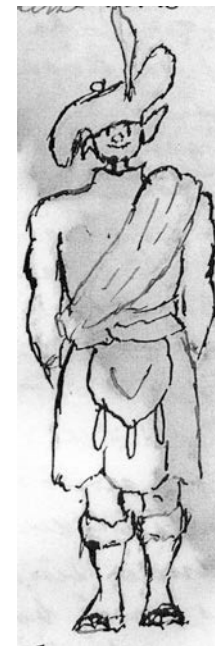
Yaaa – (präktig melodi, liksom de flesta skottska) – Då negrerna finge höra detta Helvetes oljud, trodde de att sjelfa Yuye var lös, kastade sina vapen och gnodde in i skogarna halfvägs genom the Dark kontinent^{x)} – och en härlig viktoria var vunnen

Under hvarje middag i det skottska regimentets stora mattält inbars en enorm "Haggis" (lungmosklump) – som inte en kotte åt af, fast det är nationalrätten par preference af en väldig skotte, företrädd af en annan ännu gröfre tilltagen, blåsande national melodier på en säckpipa stor som en fangalt (som den också liknade i lite – då han slaktas)

Under sina holidays bruka små Cockneys, små bokhållare, bodbetjenter, kypare etc. med förkärlek besöka Högländerna och de fotografera sig i höglandsdräkt för att skicka hem till " the girls they left behind them, men för att undvika onödiga utgifter för kostymen hålla fotograferna en ihålig bild af en ståtlig högländigreskropp i hvilken Cock-

^{x)} Hur kan någon vara en sån förbannad åsna att öfversätta det briljanta " Through the dark continent med det fadda "genom de svartas verldsdel"

(bilden har gångjern i sidorna så att den kan fällas upp) ney'n kryper in endast stickande upp sin lilla enfaldiga knapp med dess ynkliga hals öfver den herkuliskt tilltagna bildens vida krage

– effekten är grossartig
Det skrives just nu mycket i tidningarna om mannens fula klädedräkt och gud skall veta att den är ful^{x)} synnerhet böxo – Hvarför icke adoptera höglandsdräkten? Kanske i dalkullefärger? Om vintrarna kunde man nu begagna en liten ylle

^{x)} Den nuvarande soutenör snitten är aborminabel

stubb eller simbyxor af flanell (hvilket dock bland skottar anses som höjden av veklighet) – Kölden här i Sverige bör ej lägga något hinder i vägen – det torde ej bita värre i skinnet på skanken än de evinnerliga snöstormarna bland Skottlands fjäll. Vid dans böra simböxer anlagges eller också kilten färstas ihop med en brooch (eller i brist häraf med en nsäkerhetsnål) mellan knäna annars går det som för Thorsten N. på militärsällskapets maskerad, der han uppträdde i sin vackra uniform och dansade vildt, så att kilten stod ut omkring honom som en ballettossas lilla kjortel – utan att ha iakttagit nyss nämnda säkerhets åtgärd – Han höll på att bli utsparkad af herrarna, men på damernas förbön fick han stanna qvar, och efter att ha fått låna en hårnål af dem, skuttade han gladeligen vidare som om ingenting händt.

Skottar! Walter Scott har omgifvet den med ett heroiskt – politiskt skimmer^{x)} och sjelfa namnet, Scot, skotte har ett stolt ljud i sig, och

^{x)} Hela Skottlands historia är ett rekord af brott förräderi, nidingsdåd och hemsk obscurantism – de ädla högländarna kunde för närmast liknas vid våra tattare

sätter fantasin i rörelse, och på denna solida grund och påverkad af Walter Scots makalösa skildringar greps jag af en ödmjuk beundran för nuna lång – och knotbenta kamrater som representanter för denna stolta ras, och denna beundran förhöjdes ytterligare genom deras öfverlägsna, sjelfsäkra uppträdande som efter att sinnet blifvit förberedt af Walts sekt, duperade en gröngöling – min tro rubbades dock snart nog betänkligt då jag fann att jag i the tug of war^{x)} drog upp dem hela subberten och nu, på nykter kaluf förefalla de mig inte alls så märkvärdiga. Skottarna äro utan tvifvel ett raskt och dugligt folk, men deras mest framträdande egenskaper äro dock ett omåttligt förvärfsbegär och der af hånflytande snikenhet^{x)} Skottland är det enda land i Europa der judarna ej ta sig fram

Liksom jag duperades af de sjelfsäkra skottarna ha vi mähäsvenskar låtit imponera på oss af de skroderande norrbaggarna. Språkets makt öfver tanken ”Skotte” – Bara namnet gör att man tänker sig en fri djerf, högrest man med örnfjeder i den käcka mössan – Irländarna ja det är ju

^{x)}” Bang goes a saxpence as the Scotchman said”

^{x)}” When seat meets seat, then comes the tug of war”

givet att Paddy skall vara en trindskalle, som han ganska riktigt är, med plenty of whiskey I denna sin trinda skalle, som han oftast också har – och Tysk – inte kan man ha respekt för en Tösk, eller tänka sig honom som en hjälte i krig eller kärlek, hvilket deremot går mycket bra för sig med a german eller "un Allemand" – och nog har norrmännens smeknamn "norrbagge" höjt deras aktier hos oss svenskar – baggen är en morsk och tvärsäker kurre

15 juli ± 0 Jag har idag tillbringat en mycket angenäm och förädlande timme i sällskap med en äldre ko – Jag hade nemligen ett ärende till Komajoren på Vrenagård, som för tillfället var utgången så att jag måste vänta på honom. Fruntimbret ifråga afvaktade vetringnärns dom om hurvida hon fortfarande skulle gagna ett älskadt fosterland^{xx)} såsom skamligt bedragen moder eller i form af segt nötkött, hvilket alltid blifve en, om än ringa hämnd för alla de oförrätter hon lidit. Jag tillbringade som sagdt en hel klocketime i

^{xx)} Hon har ungefär lika stora skäl att älska fosterlandet som det folkskoleuppfostrade "folket"

^{x)} Hvarför intresserar man sig mera för tjuren än för kossorna i en lagård? Emedan han är farlig

hennes sällskap, under hvilken hon mumsade i sig en pinfärsk 6 års skradd kaka och en tvåöres skorpbulle – Jag hade nemligen straxt förut varit hos hembagerskan, bagatellen som jag döpt henne till emedan hon är så lillebitte, under lindrig kurtis med henne (nå så lindrig var den då inte för jag pussa na och tog patt på na) - Hur i jösse namn trasslar jag in mig i den fördömda svenskan, det var kon jag pussa och tog patt på, inte hembagerskan – och försökte sätta mig in i hennes (kons) vackra milda outgrundliga ögon – fåfängt, men att Gadelius undermedvetna själ fanns i deras djup, det ger jag mig faen på. I Schacks " Fantasterna säger bondpojken att han inte begriper hvarföre fantasten liknar den älskades ögon vid gasellögon då han har koögon att tillgå? Jag skrifver den dag som dag är efter Fantasterna – tyckte mycket om den som ung – huru mycket mer skall jag icke värdera den nu. Vedel anmärkte att Schacks fantasier rörde sig om så obetydliga saker, att de ej voro högtflygande, men man är ej i hvardagslag högtflygande, det är ansträngande och fantiserandet är ett decideradt latmansgöra

och Schack beskref nog sanningsenligt hvad som rörde sig i hans lurfviga knopp, hvilket är ungefär detsamma som surrar i kring i min, lika lurfviga, med vederbörligt afseende fästadt vid att han var ett litet sjukligt, aktnings-
vardt justitieraad och jag är en stor stark väga bonde. Hvad som var stiligt, storartadt stämningsfullt – Jag blir nästan rörd då jag nu kommer att, efter så många år, tänka derpå var då lilla grå Schack (han verkade grå som en tomtebisse – med röd lufva) kom hem till oss, efter att ha tillbragt förmidagen med att dricka kaffe med torgrukorna på Munkbron, der han af en positivhalare, (som jag förmodar att han blef god vän och bror med, liksom jag med vackra Rosen) förvärfvat sig den sköna visan (Jag menar det, både ord och melodi äro vackra)

”Du är den oändliga blå ocean och jag är den sjunkande döende svan – och fördrog den, med ena foten i grafven med svag stämma för sin stiliga sköna hustru) – Nu har hon äfven gått bort – en ruin af

af det fordna mästerverket.

17juli±0 Har dragit igenom Southneys ”Life of Nelson” – intressant emedan man, efter att hafva läst en mängd nutida skildringar af Napoleon får en inblick i huru hans samtida betraktade honom. Southey hatade honom, intensivt, icke som man hatar en fiende, utan som ett vidunder som måste förgöras, likgiltigt på hvad sätt, och jag antar att han var en sann exponent för den dåtida sinnesstämningen i England och det öfriga Europa. Om detta är fallet, är det ej att undra på om han, Antikrist behandlades hänsynslös efter sitt fall. ”Yesterday, said one of his naval friends, the day after the wedding, the navy lost one of its greatest ornaments by Nelsons marriage. It is a national lost that such an officer should marry, had it not been for this, Nelson would have become the greatest man in the services (Life of Nelson – Karlen misstog sig tydligen – Nelson var så stor att inte engång denna olycka kunde krossa honom. Nelsons äktenskap var föresten olyckligt och olyckliga män bli desperata

hvilket alldeles ej skada en sjöofficer. Lord Ritchener, den berömda engelska överbefälhavaren i Boerkriget undvek så vidt möjligt att öfverlemna ett ansvarsfullt befäl till en gift karl. Han ansåg förmodligen att man ej kunde hysa förtroende till en person som gjort sig skyldig till en sådan urbotad dumhet) Den jernhårde Stanley som med oförlikneligt mod och häpnadsväckande energi besegrade alla de stora svårigheter som mötte honom under hans tåg genom "the dark continent", har totalt försvunnit från skådebanan efter sitt inträde i det äkta ståndet man har ej hört om ett smack om honom – han är som om han vore utsuddad med kautchuk^{x)} "The politics of courts are so mean that private persons would be ashamed to act in the same manner "(Nelson)" Bonaparte had given in die atims of his military talents at Toulon and of his remarkelies nature at Paris, but the extent either of his abilities or his

^{x)} Hur fan ha de kunnat förvränga Kautchuk till karutcha?

wickedness was at his time known to none and perhaps not even suspected by himself (Southey)^{x)} "Soldiers are brave, but they have not the same bouldness as sailors" (Nelson) Nelson var en öfverdängare, men Drake (el Drako) var en öfver, öfver dängare - om jag finge välja I historien tror jag att jag helst skulle ha velat vara denne splendida skojar – eller Björn Jernsida

"Nilsson? Nilsson? Hvem fan var Nilsson" (vår store uppfinnare Helge – Palmcrantz inför Nelsonmonumentet på Trafalgar Square – Detta är Tamifan sanning

"Tänk en så'n präktig verkstad man skulle kunna inreda här" (Helge Palmcrantz i st Pauls Cathedral)

"I detta fördömda klimatmåste men tvätta sig för hvar dag" (Helge Palmcrantz i London)

"Kom så går vi Fredholm – di jävlarna ser att vi ä bönder" sa Palmcrantz till riks

^{x)} De Petersburgska hofmännen och salons officerarna frånkände Napoleon alla fältherregenskaper – han hade bara flax (Tolstoy)

dagsman Fredholm då de två bufflarna fick eftermiddagskaffet serverat i stora breakfast cups på en Londonrestaurent

19 juli ± 0 | Tyskland har man inom en mängd industriella verk infört – semester för arbetarna med full aflöning under fritiden, och detta har visat sig vara en god affär äfven för arbetsgivarna genom den större arbetsintensitet de uppkryade och uthvilade arbetarna äro i stånd att utveckla då de efter semestern återgå till arbetet – detta under förutsättning att fackföreningarna i nåder tillåta sina medlemmar att arbeta efter förmåga, hvilket som bekant ofta ej är fallet här i Sverige.

Vissa sossetidningar här i Sverige ge i sina spalter noggrann beskrifning, genom exempel hemtade från utlandet, på huru man lämpligast bör gå tillväga vid sabotage – skadegörelse å maskiner och fabrikat – och cacanny – afsiktligt söl i arbetet – utan att direkt uppmana till dessa brott, hvilket skulle bringa dem i klammeri med rättvisan – sabotagen är ju rent nidingsdåd och skillnaden mellan cacanny och stöld är hårfin

20 juli ± 0 Åter ett manligt öfvergrepp gentemot de arma misshandlade qvinnorna! De usla

karlarna förbjuda nemligen qvinnligt nattarbete! – Hvilken skändlighet! – Detta har väckt mycket ondt blod bland de målmedvetna, som hålla före att förbudet tillkommit för att hindra qvinnorna från att på fullt jemlik fot konkurrera med männen inom arbetsmarknaden – att afsikten med förbudet är att skydda de svagare qvinnorna från öfveransträngning med dess förderfliga följder för dem och det kommande släktet sättes aldrig i fråga

Om man skulle vara så liberalt anlagd att qvinnorna tillåtes förstöra sig sjelfva, så måste man dock säga stopp då den kommande generationens helsa utsättes för fara, ty af den afhänger framtiden det duger ej att komma med invändningen att man kan öfverlåta åt individer sjelfva att bedöma hur stora ansträngningar de kunna uthärda utan men – Då vinningslystnaden kommer med i spelet gå de okunniga, tanklösa dårarna med berådt mod mot sjukdom och undergång, i synnerhet qvinnorna!)

En bland de ohyggligaste sjukdomar som finnes är fosfornekios (bestående i att kalken i bensystemet öfvergår i sur fosforsyrad kalk

som är löslig och rent af rinner bort – benen, i synnerhet käkarna falla sönder) – som i otaliga fall angrep arbetarna i de gamla fosfortändsticksfabrikerna, der man såg en mängd käklösa individer. För att råda bot på detta ohyggliga förhållande och såvidt möjligt skydda arbetarna för de giftiga gaserna, konstruerade de genialsiska originalet, magister Janne Lundström en glashuf, som placerad på arbetsbordet, skulle uppfånga och afleda dem denna glashuf sinkade dock något litet arbetet som bedrefs på beting, hvarför de arma dårhushjonen, - man kan ej kalla dem annat – på alla sidor omgifna af sina käklösa kamrater stucko hufvudet under hufven, hvarigenom de tvingades att inandas fosforgasen i koncentrerad form och så mycket snabbare föllo offer för nekrosen^{x)}

För att minska faran af blyförgiftning liksom en hemsk sjukdom, vid de stora blyhvitfabrikerna i Newcastle on Tyne som drivas af med nästan uteslutande qvinnlig arbetskraft hafva derstädes diverse ordningsregler införts, såsom att qvinnorna skola vara iförda arbetsdräkter af rena tvättkläder, ej få förtära någon

^{x)} Hvarför satte de inte hufven på hufvudet, liksom en dykarhjälm, med mekaniskt inpressad frisk luft?

som helst föda inom arbetslokalerna, hvarjemte de tvingas att hvarje afton efter avslutadt dagsverke taga sig ett varmt bad innan de ta på sej sina ”civila” kläder. Mot alla dessa förståndiga ordningsregler syndas det – Tvättkläderna tvättas ej ordentligt, mat smusslas in i de af blyhvit inpuerade fickorna, och för att slippa ifrån badet, som jäntorna sky som pesten, dels på grund af inneboende kärlek till lort och skräck för vatten dels emedan det upptar en dyrbar tid som bättre kunde användas i gossarnas sällskap, hoppa de ut genom fönster och klättra öfver plank. En annan lag som stipulerar att en qvinna får arbeta mer än två månader i sträck inom blyhvitfabrikerna, hvarefter de under efterföljande två månader få något lägrebetalt arbete vid andra ej helssofarliga fabriker, kringgås genom förfalskning af arbetsböckerna, hvilket möjliggör för dem att gå direkt från en blyhvitfabrik till en annan och der lika arbeta – allt för en eller annan kronas högre veckoaflöning. Och dock hafva dessa qvinnor varit vittne till huru deras mödrar

och systrar under ohyggliga lidanden fallit offer för blyförgiftning – Hvad skall man göra med dylika vettvillingar? Nog är det nödvändigt att staten på lagstiftningsväg ingriper för att förbjuda dem att rusa mot förderfvet .

21 juli ± 0 Samhället kan liknas vid en stor cistern fylld med grumligt vatten. Om naturlagarna obehindradt få verka renas både genom orenligheternas utfällande som en smutsig bottensats. Inom vattencisternen verkar atmosferielerna och tyngdkraften och inom samhället the struggle of existance och the survival of the fittest – Vet ej hur detta senare öfversatts till svenska hvarför jag skrifver begge delarna på Engelska – Men om dessa naturlagar, (ty de två sistnämnda äro lika mycket naturlagar som de två föregående) – motverkas på konstlad väg, genom tilltappning och "trublering" af vattnet i cisternen, och tvång, socialism (kommunismen i all synnerhet) samt Ny malthusianism inom samhället, ruttna både detta och vattnet – en cura posteria blir att på lämpligt sätt behandla fällningen – hufvudsaken är att vattnet och samhället bli friska – om de svaga

som sjunkit i kampen för tillvaron likna fällningen i vattencisternen, så motsvarar "the upper ten" dess lika värdelösa och nästan lika rena skum.

22 juli ± 0 "Gör ej idag hvad du kan uppskjuta till imorgon" är en gyllene vishetsregel för en hona, hvilken, som jag, under ett långt lif konsekvent endast gjort dumheter – om jag istället gjort lika mycket vackra streck vore jag en förmögen, ärad och aktad man – hade jag deremot ej gjort ett dugg satte jag troligtvis nu som stadsfullmäktig och miterat rådmän i Södertelje och fungerade som grufvelig broder i St Ragnhilds gille i denna vackra och berömda stad, bland hvars gemytliga borgare på min tid funnos tvenne förmögna och högt aktade män Tjyf Pettersson och Hor Pettersson – Den förre så kallad emedan en stor inbrottsstöld hade begåtts i hans hem och den sednare emedan han drog sina rätt betydliga inkomster från ett litet hus i en gränd vid Österlånggatan som han apterat till såkalladt

"nattpartihotell", jemte pensionat för unga fördomsfria damer.

Då jag frågade min värderade farbror Isidor hvad hans förhoppningsfulla son gjorde i Spanien, der han vistades under en lång följd af år, fick jag till svar: "Han badar" – "Ja det är ju förträffligt, men han gör väl i jösse namn något annat också?" - "Nä gudskelof" På tal om Spanien, det svenska utrikesministeriets handhafvande, af det L. O Smithska brännvinsgurglet med spanska staten var en oerhörd skandal – genom dess slapphet (och illvilja?) förlorade L. O Smith mot all rätt, vid detta tillfälle hela sin förmögenhet – omkring 8 millioner francs under det att en Tysk, som var i samma predikament fick ut sin fordran till sista öret – L.O Smith skulle slukas, emedan han var en fördömd uppkomling arbetareson som haft den fräckheten att genom egen duglighet, utan "bildning" och utan några som helst relationer, arbeta sig upp till en efter svenska förhållanden kolossal

rikedom – sådant ger ett dåligt exempel åt det högt åt det högt aktade folket – i dagligt tal packet kallat – och kan ej tålas i ett fint byråkratiskt samhälle

24 juli ± 0 Sista dagen af arbetsåret – jag började med långkatjesen den 25 juli förra året – och sista sidan i dess sista häfte – nu är det jag som tar semester en tid bortåt, sen jag dock dragit igenom eländet för att kommaterna det och förse det med prickar öfver å, ä, och ö – ett jäkla job. – Vi borde införa den Danska beteckningen för dessa bokstäfver, aa, œ, och ø samt i främsta rummet de båda tyska bokstäverna y, och w – tje och sch – tänk hvilken lättnad vid stafning – yära istället för kära och tjära Wön = skön, sjön.

Måne det går mig vid genomläsandet af min tranterara som Lord Hartington som höll på att gäspa käken ur led då han talade i Parlamentet

Mrs Pankhurst har nekats att landstiga i Förenta Staterna såsom straffad person

Bravo! Yankees.

1) Om jag vore en genialisk konstnär skulle jag slå mig på att måla ögon, ett koöga, ett tjuröga ett elefantöga, ett fullblodshingstöga, en rackarkattsöga i solsken ett uföga, till och med ett menniskoöga som ju är intressant fast långt mindre vackert än föregående, med undantag af elefantens som är något grisaktigt – Men för att göra det detta måste man vara genialisk och som man inte är det målar man gardiner, soffor, soireeklädnings med damer i och stilleben, apelsiner ostronskal, sillmackor halfdruckna vinglas och cigarrstumpar, såvida man ej nått konstens tinnar och målar sälskinnskoffertar (Mark Twain) och nedlägger hela sin konstnärssjäl i dessa djupt intressanta reseffekter.

2) Jag undrar om ej orsaken till att världen förefaller så motbjudande är att vi sakna eller ej visa mildhet – de flesta saknar den och de som äro begåfvade dermed måste kapsla in sig på ett eller annat sätt, som till exempel eremitkräftan, som kryper in i ett öfvergivnet snäckskal så att endast de skarpa klorna sticker fram, för att skydda sig mot sina rofgiriga grannar – Sedan de två gamlingarne dog har jag aldrig med två undantag mött med ett spår af mildhet från någon vuxen person, Ruckel räkna jag ej –

det är bara byteshandel med natura produkter uti hvilken man oftast blir lurad, man ger mer än man får tillbaka. De två undantagen äro Fitiof Kjellberg och Gösta Fris – de egde mildhet, och båda gingo under på kuppen. Jag kommer att tänka härpå då jag skriver om Schack. Efter hvad jag hört om honom, sjelf minnes, och Fantasterna, förefaller det mig som om han var mild, "a man of my own mind" som jag skulle kommit bra öfverens med – om Skralfrans ej varit artist, således ej hade sin intelligens alltför mycket koncentrerad i ögonen tror jag att jag skulle kunna fatta tillgivenhet för honom – ja det går nog äfven nu fast han är artist – och trifvas med honom men för detta ligger artisteriet hinder i vägen i längden

3) Den norske läkaren – och äfventyraren - Rommershield som en längre tid praktiserade å Greenwich storartade sjömans lazarett, der alla verdens sjömän kostnadsfritt behandlades, påstod, att under det man gladeligen kunde karfva så mycket man ville i Skandinaver, ryssar och i

synnerhet Finnar, utan att de gnällde voro deremot sydlänningar, Italienare, spanjorer, portugiser etc så nervöst känsliga att de ofta svimmade vid anblicken af knifven, utan att man egentligen kunde anse dem egentliga krukor – de voro nu rätt dugliga sjömän – dock ej jemförliga med Skandinaver, Engelsmän och Holländare.

4) Jag har aldrig träffat på någon dam som kunnat prestera denna certe – resonansbotten är förmodligen för generöst tilltagen – deremot var grosshandlare A. i London, lång skranglig och – skinntor en sannskylldig virtuos – det lät så mildt som en ålderstigen, tålig källa i barnsnöd Af all instrumentalmusik verkar denna, trots sin anspråkslöshet mest muntrande, isynnerhet om den utföres flerstämmigt

5) Hoppoms att friluftslig och samvaro med hyggliga pojkar kommer att något motverka det förderfliga inflytande som dalya hem och gatan ha på dessa ligapojks frön. Friluftslifvet är odelat förträffligt, men den instinktiva motvilja som de goda elementen inom kårerna helt naturligt känna för rötäggen^{x)} och som de nog ej kunna undvika att visa – pojkar

^{x)} och deras misstro mot öfverklassen

utmärka sig i allmänhet för finkänslighet – kommer att utgöra ett hinder för godt kamratskap och utan detta är det fara för busfröna återvända från exkursionerna med ännu hätskare och lömskare sinne än de anträdde dem

Att de bra pojkarna skulle röna något dåligt inflytande af de sämre, hvilket somliga frukta, tror jag ej är att befara – de blicka allt för mycket ned på dem – de tillhöra en annan samhällsklass och detta reser, trots allt jemnlighetsprat, en hög mur emellan

6) Det påstås att de Skottska, Irländska och Waelsiska folkmelodierna, alla vackra men af mycket olika karaktär, rönt inflytande af de nationella instrumenten – Säckpipan fiolen och harpan. De skottska melodierna äro de friskaste och originellaste

7) ” Give me nose! ” Sa Wellington som ansåg att en stor näsa – eller väl rättan att högt näsben indikerade att dess lyckliga egare besatt djerfhet, beslutsamhet och dådkraft – sjelf var han utrustad med Europas väldigaste kruthorn

Då jag, som alltid sörjt öfver min potatis näsa, dagligen reste in till kontoret i London

på the underground railway, observerade jag att de flesta af mina kupékamrater (1sta klass) driftiga köpmän ståtar med respektibla kroknäsor under det att vetenskapsmännen i The Iron and Steel Institute ofta vara lika "snubnosed" som jag. – "Pugnosed" är ett ännu bättre ord – mopsnosad –

8) Skickliga sömmerskor med god arbetsförtjenst taga nu rent af lifvet af sig genom orimligt lång arbetstid och otilläcklig föda (kaffe med dopp) för att knåpa åt sig så mycket rofva som möjligt om en dylik stackare sitter och syr "i familj", kan hon praktiskt icke äta tillräckligt af ordentlig mat – men kaffe skall hon ha immerbadd – detta observerade jag på Tärnö, då stockholmssömmerskor kommo dit för att kluta ut Berg(-----) och Augusta – hon som hade kuckel med tuppen.